

[Aksel Larsen.]

vistnok roligt lade dem ligge som alt for interesserede Parter til, at de skulde være i Stand til at udtale sig uvildigt.

Hvis man i øvrigt vil have Besked om, hvor meget vort nuværende Militærberedskab er værd, saa kan jeg ikke komme med mere omfattende Eksempler, men jeg kan sige, at hvad Luftforsvaret angaar, da synes det at være meget slet bevendt med det. Jeg kan ikke afgøre, om det ligger i en meget daarlig Udenrigspolitik fra Regeringens Side, eller om det ligger i en elendig Ledelse af Luftforsvaret; men dette synes i hvert Tilfælde ikke at være i Stand til at forhindre de stadige Forsøg paa noget, der rent aabenlyst tager sig ud som en fremmed Magts Militærspionage fra Luften over Danmark.

Det maa dog virke betænkeligt for enhver, som overhovedet vil se, naar det bliver til en omtrent dagligdags Begivenhed, at tyske Militærflyvemaskiner overflyver Danmark og eventuelt styrter ned i Danmark eller ved Danmarks Kyster. Jeg vil minde om det ret interessante Tilfælde, hvor en tysk Militærmaskine styrtede ned i Kattegat. Skulde man tro den officielle Forklaring angaaende Tilfældet, var den fløjet over Nordsøen, op forbi Skagen og ud over Kattegat og havde altsaa aldeles ikke været inde over Danmark, og det har formodentlig været Flyverens Hensigt at flyve samme mægtige Omvej tilbage. Det skulde være interessant at høre, hvad Ekspertener mener om Muligheden af at medføre Benzinlast til en Flyvning i saa lang Tid. For mig er det ganske indlysende, at denne lange Tur har vedkommende Flyver ikke taget. Men der var selvfølgelig ikke noget i Vejen for, at da den styrtede ned og blev indbragt til Helsingør, kunde den uden ringeste Vrøvl fra Regeringens Side blive udleveret igen.

Eller jeg minder om det andet Tilfælde, Flyveulykken ved Ringsted. Der har været en Masse modstridende Meldinger om Aarsagen til, at der blev sendt en Flyver ud i Natten for, som det hed, at hjælpe en nødstedt Flyver ned. Men efter det seneste, jeg har set i Aviserne, betragtes det af Auditor Mamsen som bevist, at der har været en fremmed Flyvemaskine inde over Sjælland den Aften. Det maa være mig tilladt ved denne Lejlighed at rette det Spørgsmaal, jeg ved ikke, om jeg skal rette det til den højtærede Krigsminister eller til den højtærede Udenrigsminister: Hvad har Regeringen foretaget sig i den Anledning? For der er vel ingen, der drømmer om, at en

privat Flyver har taget en Aftentur fra et eller andet fremmed Land ud over Sjælland?

Endelig — for at tage et Eksempel til — vil jeg henvise til den sidste Nedstyrtning af en tysk Marineflyver nede ved Gedser paa dansk Farvand, hvor den omgaaende blev afhentet af tyske Torpedobaade.

Det synes i hvert Fald, at saadanne Tilfælde, der i det mindste maa grænse til Neutralitetskrænkelser, ikke kan afværjes af det Luftværn, vi har. Derfor maa jeg virkelig stille det Spørgsmaal: Hvad kan det nytte? Jeg ved ganske vist ikke, om Aarsagen er den, at Luftværnet ikke duer i den Façon, det har, om Flyvemaskinerne ingenting er værd, om det er en uduelig Leder, eller om Aarsagen er den, at Regeringen af udenrigspolitiske Grunde mener, at man skal tillade Tyskland alt. Men givet er det paa den anden Side, at et Militærvæsen som det, vi har, eller det, det kan udvikles til, under ingen Omstændigheder kan faa Sanktion fra Arbejderklassens Side.

Vi ved udmærket vel, hvorfor der findes Militær under Kapitalismen. Det er naturligvis, for at man udadtil kan anvende dette Militær til at underlægge sig fremmede Lande og Folkeslag eller afpresse dem Indrømmelser af forskellig Art, og for at man i givet Fald kan have det størst mulige Militærværn mod det, man kalder indre Fjender, det vil sige mod Folkets Flerpart, der kan tænkes at blive utilfreds og rejse sig mod det bestaaende System. Saadan er Hæren i alle kapitalistiske Lande. Saadan er Hæren ogsaa i Danmark, og derfor maa vi som Arbejderrepræsentanter modsætte os enhver Bevilling til militære Formaal og naturligvis ogsaa modsætte os ethvert Forslag om Udvidelse af vort bestaaende Militærberedskab. Vi maa det saa meget mere, som det er en Kendsgerning, at Flerparten af Befalingsmændene i den danske Hær, til Trods for at vi nu siden 1929 har haft en socialdemokratisk Krigsminister, er ganske aabenbart reaktionære og delvis fascistisk indstillede.

Det burde være unødvendigt at føre Beviser for dette. Det er virkelig den Slags, som, for at tale med det ærede Medlem Hr. Pürschel, er notorisk. Det ærede Medlem Hr. Pürschel er i og for sig selv et af Beviserne for, at min Paastand er rigtig. Men ønsker man et karakteristisk Eksempel, skal jeg være til Tjeneste med det.

Hæren har en Officersskole, som maa formodes som alt militært at sortere under den socialdemokratiske Krigsminister. Paa